

ARTIKEL 35
SCHRIFTELIJKE VRAGEN

Naam lid van de Raad	Marianne Schouten
Fractie	Groep Schouten
Datum	10 februari 2026
Datum van beantwoording (3 weken na ontvangst)	3 maart 2026
Onderwerp	Klimaatstaking

Svp in het beantwoordingsformulier zowel de vragen als de eventueel toelichtende tekst van de vragensteller overnemen!

Schriftelijke Vragen voor het college van de Gemeente Enschede.
Geschreven op maandag 9 februari 2026.

Beste college,

Mijn klimaat staking begon 11 maanden geleden op maandag 3 maart 2025 met 2 eisen. Namelijk de eis dat dit college de klimaatcrisis moet erkennen en eis twee dat het klimaat in mijn eigen fractie beter zou worden. Ik ben nog steeds in staking. Tenminste zo zag de media het eind 2025 en ik vond het wel mooi om bij dit narratief aan te sluiten.

Het hele verhaal zit echter iets anders in elkaar. Als gevolg van een onveilige en negatieve werkomgeving heb ik de afgelopen 11 maanden veel thuis gezeten met een burn-out. Voor mij heeft het lang geduurd dit te kunnen toegeven, want ik wilde niet opgeven, maar ik nam teveel hooi op mijn vork en kreeg hierbij te weinig steun.

Wat ik me erg veel heb afgevraagd de afgelopen maanden is: Is het dan misschien toch zo dat ik me inderdaad niet zo druk moet maken over de klimaatcrisis en onze toekomst, vele anderen op belangrijke posities doe het immers ook niet, onze wethouder Duurzaamheid iig niet. Maar hoe kan ik dan ooit nog met een schoon geweten doorleven? En met mij velen die zien en voelen dat de toekomst die eraan komt binnen dit (hyper)kapitalistische systeem niet houdbaar is. Wat waarschijnlijk ook de grootste reden is geweest dat ik zoveel voorkeursstemmen heb gekregen de afgelopen verkiezingen.

Nu ik enigszins hersteld ben en nog een aantal weken raadslid mag zijn wil ik graag mijn kwetsbare verhaal delen. In de hoop dat het bijdraagt aan meer bewustzijn en cultuurverandering, omdat we als samenleving ook in Enschede van dit doodlopende spoor van ontkenning af moeten als we enigszins gezond en humaan onze toekomst tegemoet willen gaan.

Hieronder meer toelichting en een aantal vragen.

Helaas vind het College van Enschede nog steeds dat de klimaatcrisis geen erkenning mag krijgen. De Wethouder Duurzaamheid, Niels van den Berg, mag al bijna 8 jaar op deze plek zitten en volhouden dat er geen sprake is van een crisis zodat hij hier ook niet naar hoeft te handelen. De coalitie bestaat uit BBE, VVD, PvdA en CU, wat op D66 na dezelfde samenstelling is als de periode ervoor. Deze partijen hebben er dus gezamenlijk voor gekozen om nogmaals een wethouder Duurzaamheid in het zadel te helpen die niet gelooft in de klimaatcrisis en waarvan iedereen in de raad weet dat hij het liever duurzame onderwerpen tegenhoudt dan ondersteunt. Ik vind het belangrijk dit te benoemen want dit laat zien welke belangrijke verantwoordelijkheid er NIET is opgepakt door de betreffende partijen.

Naar mijn idee zou dit hetzelfde zijn als een wethouder wonen aanstellen die openlijk uitspreekt dat er helemaal geen wooncrisis is. Dat onze inwoners niet moet zeuren en dat ze prima in tentjes kunnen gaan wonen als oplossing. Of dat het college ten tijde van de Corona crisis zou uitspreken dat er slechts een griepje gaande was en dat de voorzichtigheidsafspraken niet gelden in Enschede. Gelukkig hebben we bij onderwerpen als deze (nu) nog een raad die kan optreden en in meerderheid kan afdwingen dat het college wel doet wat nodig is. Maar het vertrouwen in de politiek zal alleen maar meer afnemen als straks blijkt dat de klimaatcrisis wel degelijk een probleem is.

Onze democratie blijft afbrokkelen, en is dus in gevaar, als een college of andere delen van de overheid niet serieus neemt waar de wetenschap ons voor waarschuwt. En mijn vrees is dat er steeds meer moeilijke onderwerpen komen die niet populair gaan zijn bij de meerderheid van de bevolking en dan dus ook niet bij de meerderheid van de raad. Simpelweg omdat we een (kapitalistisch) systeem blijven gebruiken dat niet houdbaar is. En er hierdoor steeds meer egocentrische eikeltjes zoals Trump aan de macht kunnen komen.

Als we onze samenleving humaan willen houden, met in achtneming van de afspraken zoals die staan in onze grondwet. Dan hebben we serieus te wat de wetenschap en andere kennisinstituten ons vertellen. En is het de hoofdtaak van ons dagelijks bestuur om informatie zo eerlijk mogelijk te delen met haar inwoners. Zodat mensen zich (geestelijk) kunnen voorbereiden of iig op de hoogte zijn. Vervolgens kunnen er oplossingen worden aangereikt die passend zijn bij de politieke kleur of overtuiging.

Maar als er gelogen kan worden over DE grootste crisis die gaande is, dan is onze politiek idd stuk. En elke coalitie die leugens over de klimaatcrisis en/of fascisme toelaat sluit geen compromis, dat is geen polderen, want dan ben je medeplichtig aan de afbreuk van onze democratie.

Als gevolg van de klimaatcrisis zullen er steeds meer voedseltekorten gaan zijn, want zomers worden nog warmer en winters nog onvoorspelbaarder, en alles zal nog schaarser en duurder worden. Wat zorgt voor veel spanningen tussen landen en werelddelen. Wat dan ook zorgt voor nog meer mensen die (mentale) zorg nodig gaan hebben of bijzondere bijstand. Om een paar simpele doch ingrijpende voorbeelden te noemen. Als Het Rijk op oude voet doorgaat en nog meer middelen gaat weghalen bij gemeenten en aan zaken die bijdragen aan bestaanszekerheid dan is het wachten op nog meer onvrede en meer mensen die niet meer kunnen meekomen.

Deze mensen hebben meer steun, sociale systeemverandering en eerlijkheid nodig, tenminste dat is de menselijke manier om ermee om te gaan. De samenleving zijn we immers samen. Of blijven de mensen met veel vermogen elkaar beschermen en wordt er onterecht schuld gelegd bij de “buitenlanders” en “stomme regels”. Maar zelfs dan blijft overeind dat er over enkele jaren alsnog minder (gezond) voedsel en drinkwater beschikbaar is. Los van het feit dat het rechtse of neoliberale denken erg egoïstisch is, is het ook niet houdbaar. We hebben dus los van politieke kleur volop in te zetten op lokale systemen die ons kunnen voorzien van gezond voedsel en drinkwater, dat bijdraagt aan het vergroten van de biodiversiteit waarvan we afhankelijk zijn, voordat het te laat is.

Vraag 1: Met bovenstaande en de actuele situatie in de wereld meegenomen, waaronder de IPCC rapporten en de wetenschap die al meermaals de noodklok geluid hebben over de klimaatcrisis. Hoe kan het dit college haar inwoners nog steeds zonder gewetenswroeging voorliegen hierover?

Vraag 2: Heeft dit college wel het besef dat zij medeverantwoordelijk zijn, niet enkel voor haar eigen inwoners, maar ook voor de bewustwording van Nederland met betrekking tot de klimaatcrisis en het serieus nemen van wetenschappelijke kennis hierbij?

Vraag 3: Wat zal er gebeuren met onze gemeente en ons land als dagelijkse besturen, vanuit korte termijn belangen, steeds meer en makkelijk urgente informatie blijven negeren?

Dat steeds meer mensen het vertrouwen in de politiek verliezen komt voor een groot deel omdat men er later achter komt er gelogen wordt over belangrijke zaken, zoals de ernst van de klimaatcrisis.

Vraag 4: Is het college het met mij eens dat onze inwoners voorliegen niet bijdraagt aan een gezonde democratie?

Als gevolg van mijn staking ben ik 1 dag later op 4 maart uit de GroenLinks fractie gezet. Want de fractievoorzitter en het lokale bestuur vonden dat mijn actie teveel vuile was had buiten gehangen, maar naar mijn idee konden mijn staking en eisen ook gezien worden als een kans om de klimaatcrisis meer serieus te nemen en als belangrijk onderwerp op de kaart te zetten. Zeker gezien de lastige politieke verhoudingen in de Enschedese raad en onze fractie. Door hun besluit mij uit de fractie te gooien heeft GroenLinks naar mijn mening een belangrijke bondgenoot en volksvertegenwoordiger buiten de deur gezet waarvan de rechtser partijen vooral smullen en inwoners die op mij gestemd hebben veel moeite mee zullen hebben. Terwijl er gewerkt kon worden aan een sterkere samenwerking waarin je elkaar en de inhoud serieus neemt. Voor mij raakt deze actie aan het niet serieus nemen van je rol als oppositie partij en het zijn van een eerlijke volksvertegenwoordiger. En daarom wil en kan ik hierover niet zwijgen. Deze dynamiek is naar mijn mening zeer passend bij de angstcultuur die heerst bij de Gemeente Enschede zoals genoemd in meerdere media artikelen. Wethouders die de richting van de

inhoud teveel zelf willen bepalen, zonder inhoudelijke steun van onafhankelijk onderzoek of experts zorgen natuurlijkerwijs voor een intern spanningsveld. Als zelfs in de raadszaal de sfeer heerst dat kritiek op het college niet gewenst is en eerder met pesten, intimidatie en flauwe grappen wordt beantwoord dan met inhoudelijke argumenten, dan is het zeer aannemelijk dat deze toxische werksfeer in het gehele Stadhuis terug te vinden is. Dat is tenminste wel mijn bevinding en dat dient gezegd te worden. Waarbij volgens mij de machtsverhoudingen zo verschuiven dat sommigen denken dat het “politieke spel” het spel hoort te zijn van teveel meebewegen met de coalitie, want die hebben het nu eenmaal voor het zeggen. Maar dat gaat dan ten koste van zowel de inhoud als nette omgangsvormen met elkaar.

Meermaals ben ik in gesprek geweest met onze Burgemeester over mijn positie in de raad en mijn onmacht ten opzichte van het ontkennen van de klimaatcrisis door dit college. Daarbij vroeg ik hem om meer verantwoordelijkheid te pakken mbt het onderwerp omdat deze crisis onze veiligheid in het geding brengt en omdat hij als voorzitter van het college mogelijk extra verantwoordelijkheid kan nemen mbt het vraagstuk van behoorlijk bestuur en eerlijke informatievoorziening. Zijn reactie was voornamelijk dat ik waarschijnlijk niet zo geschikt ben voor de politiek, omdat ik het onderwerp te persoonlijk nam en mogelijk het politieke spel niet goed snap. Maar helaas lukt het mij niet dit als een spel te zien. Toen ik enige tijd later in staking was gegaan kreeg ik van hem te horen dat mijn staking niet kan en dat ik daar zo snel mogelijk mee moest stoppen. Maar dat is precies het punt dat ik probeer te maken met mijn staking; dat liegen over de klimaatcrisis door dit college niet okay is en dat dat niet zo hoort.

Vraag 5: Hoe had ik mijn rol als raadslid wel normaal kunnen volhouden als dit college zeer belangrijke informatie blijft achterhouden, terwijl de situatie steeds gevaarlijker en urgenter wordt?

Ik snap zeker dat mijn staking zeer onorthodox en onconventioneel is om te doen. Maar dat is juist de bedoeling ervan. Want als alles blijft bij hoe het altijd al gaat, dan zal er niets aan deze verstikkende en oneerlijke (kapitalistische) machtsstructuur veranderen. Op deze wijze pak ik verantwoordelijkheid, zeer mogelijk ten koste van mijn politieke carrière, maar het onderwerp en hier eerlijk over zijn vind ik belangrijker. Het is naar mijn idee nodig dat nog veel meer mensen zich gaan durven uitspreken tegen deze onrechtvaardigheid. Want we hebben veel mensen nodig met het hart op de juiste plaats die durven uit te spreken wat nodig is. Juist de mensen met veel privileges, want zij kunnen het ook prima redden met een beetje geld of een auto minder. Als we allen de eigen financiële welvaart en status willen blijven beschermen, dan zal dit ten koste gaan van het welzijn van ons allen.

Vraag 6: Als het college de klimaatcrisis zou erkennen betekent dat dan ook dat ze zich meer zorgzaam en sociaal zouden moeten gaan opstellen richting haar inwoners? En is het, zeker in een geheel mannelijk college, makkelijker om masculien en roofofbouw gericht te handelen?

Vraag 7: Kunt u het met mij eens zijn dat een wethouder verantwoordelijk maken voor een onderwerp waarin hij/zij geen zin heeft niet bevorderlijk is voor het onderwerp en de mensen die erbij betrokken zijn?

Vraag 8: Zou u kunnen begrijpen als er meer mensen gaan klimaatstaken, bijvoorbeeld elke vrijdag en mogelijk zelfs door uw eigen ambtenaren, omdat zij zich moreel verplicht voelen tegen deze onrechtvaardigheid in opspraak te komen?

Vraag 9: Kunt u het met mij eens zijn dat er zeer waarschijnlijk steeds meer mensen met mentale problemen zullen bijkomen als “de politiek” blijft wegstijven voor de klimaatcrisis, omdat dit de bestaanszekerheid van steeds meer mensen onzeker maakt?

Mijn raadsvergoeding is gekort, omdat ik in staking en niet aanwezig ben. Een meerderheid van de raad heeft besloten het belangrijk te vinden mij te korten, want ik zou volgens hen mijn politieke werk niet naar behoren doen. Ik vraag mij echter zeer af of zij vinden dat ik mijn politieke taken verwaarloos, of dat het voor een groot deel juist wel te maken heeft met de inhoud waarvoor ik in staking was. Want iedereen in de raad weet hoezeer dit onderwerp mij aan het hart gaat. En hoe scheef de verhoudingen in de raad zijn mbt de klimaatcrisis. Daarbij heeft het college heeft de mogelijkheid om moties naast zich neer te leggen, maar heeft dit nu niet gedaan. Terwijl raadsleden juist vrij moeten kunnen handelen, om hun politieke punt zo duidelijk mogelijk te kunnen maken. Het schofferen van andere mensen in de raadszaal mag dus bijvoorbeeld wel, maar geweldloos in staking gaan wordt dus niet akkoord gevonden. Ik kan dit besluit enkel zien als kortzichtig machtsvertoon vanuit inhoudelijke onmacht.

Vraag 10: Waarom heeft het college besloten mijn raadsvergoeding te korten en zich zo nog meer schuldig te maken aan ondemocratisch handelen?

Artikel 35 – Schriftelijke vragen

2. Ieder lid van de raad kan schriftelijke vragen aan het college of de burgemeester stellen. Onder schriftelijke vragen worden ook verstaan vragen die via e-mail worden ingediend.
3. Schriftelijke vragen worden kort en duidelijk geformuleerd. De vragen kunnen van een toelichting worden voorzien.
4. De vragen worden ingediend bij de voorzitter van de Raad. Deze draagt er zorg voor dat de vragen zo spoedig mogelijk ter kennis van de overige leden van de Raad en van het College of de burgemeester worden gebracht.
5. Beantwoording vindt schriftelijk of via e-mail plaats, zo spoedig mogelijk doch in ieder geval binnen drie weken na ontvangst van de vragen. Indien beantwoording niet binnen deze termijn kan plaatsvinden, stelt de gemeentesecretaris de vragensteller hiervan gemotiveerd in kennis, waarbij de termijn wordt aangegeven waarbinnen beantwoording zal plaatsvinden. Dit bericht wordt behandeld als een antwoord.
6. Antwoorden worden door het verantwoordelijk lid van het college of door de burgemeester aan de griffie gezonden, die ze terstond aan de leden van de Raad toezendt.
7. De vragensteller kan in de eerstvolgende vergadering van de raad na de behandeling van de agendapunten nadere inlichtingen vragen over het door het college of de burgemeester gegeven antwoord, tenzij de Raad anders beslist.